

U vreme dok sam obavljala poslove prvog direktora zdravstvene nege u Institutu za Onkologiju i Radiologiju Srbije, često sam se pitala imaju li sestre dovoljno znanja i iskustva da organizuju sestrinsku službu po savremenim principima, a da u tom delu budu potpuno samostalne, tj. imaju autonomiju u sestrinstvu. Došla sam do zaključka da sestre nemaju autonomiju u organizovanju sestrinske službe, a da kriterijumi za izbor direktora sestrinstva nedostaju.

Smatram da direktori sestrinstva prvenstveno treba da poseduju stručno znanje, viziju za budućnost i spremnost ka promenama radi unapređenja sestrinstva.

Očigledno je da je našim liderima u sestrinstvu, ili budućim direktorima sestrinstva, potrebno da svojim uže stručnim znanjima dodaju znanja o rukovođenju procesima rada, i znanja i veštine za različite oblike rada sa ljudima. *U tom dodatnom korpusu potrebno im je solidno izučavanje organizacije zdravstvene nege, rukovođenja i savremenog menadžmenta*, kako bi lakše i uspešnije rešavale složena i visokosložena pitanja u svom svakodnevnom poslu i struci. *Ta znanja odavno nadilaze mogućnost da se savladaju samouko i samo kroz vlastitu praksu. Ako bi to i bilo moguće, taj put bi bio suviše težak i dug, a posledice u poslu veliki gubitci.* To su vrlo razvijena polja nauke koja se moraju izučavati, kroz posebne discipline i studijske programe, kao i kontinuiranim učenjem kroz iskustvo.

Čvrsto verujem da će u skoroj budućnosti direktori sestrinstva biti visokoobrazovane sestre, sa razvijenim organizacionim sposobnostima i savremenim znanjima iz organizacije, rukovođenja i menadžmenta. Za ta znanja one će biti sve više zainteresovane, jer su u samoj prirodi posla kojim se bave, kao i ključni faktor uspešnog bavljenja.